

[Gustav Pedersen.]

stillet af Ministeren, og derfor har vi maattet nøjes med en Flertalsindstilling, selv om det egentlig havde været naturligt, om man, naar man var enig om Maalet, ogsaa havde kunnet blive enig om Midlerne.

De øvrige af Ministeren stillede og af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag har enten Relation til Ændringsforslaget til § 8 eller er af rent redaktionel Karakter, og derfor skal jeg ikke komme ind paa en Omtale af dem.

I Bilag Nr. 7 til Betænkningen, hvori der er optrykt en Henvendelse fra Detailhandlerne Organisationer, er der fremsat Ønske om ogsaa at faa de urimeligt lave Priser ind under Lovens Omraade, og der er i Ændringsforslaget fra Det konservative Folkeparti givet en vis Tilslutning til denne Tanke. Jeg skal ikke nægte, at der i det Spørgsmaal ligger et Problem, der kan paakalde Interesse, men jeg vil gerne for det første gøre opmærksom paa, at der jo ikke kan være Tvivl om, at Lysten til at begive sig ud i en Priskrig bliver betydeligt mindre, naar Muligheden for at lægge Omkostningerne over paa Forbrugerne forsvinder, og det bliver jo i Virkeligheden Tilfældet, naar Lovforslaget med de foreliggende Ændringer gennemføres. Mulighederne for at faa de betydeligt højere Priser, som det jo, naar alt kommer til alt, ofte er Meningen at gennemføre med en Priskrig, bliver meget smaa, og det vil vel endda være berettiget at paastaa, at saadanne Muligheder overhovedet ikke eksisterer længere. For det andet er det vel tvivlsomt, om Lovforslaget selv med de ønskede Ændringer vil være i Stand til at omfatte de mest generende Prisdannelser, der falder ind under Begrebet Priskrig. Jeg maa nævne et Eksempel, som har været nævnt under en tidligere Lovs Behandling her i Tinget, nemlig Sukkerprisen. Det er i hvert Fald mere end tvivlsomt, om Loven vil være i Stand til at øve Indflydelse paa Priskrigen paa dette Omraade. Forholdet er jo det, at den Priskrig, der her har foreligget, er ikke iværksat af kapitalstærke og altdominerende, monopolagtige Virksomheder eller Sammenslutninger, den er i Virkeligheden gaaet igennem som et Reklameforsøg, et Forsøg paa at faa større Omsætning ved at sælge en ganske bestemt Vare til en ekstra lav Pris, og jeg vil tvivle om, at en saadan Prisdannelse overhovedet kan falde ind under Lovens Omraade.

I øvrigt vil jeg gerne give Udtryk for nogen Forbavselse over, at Foreninger, der omfatter selvstændige erhvervsdrivende, øn-

sker en saa afgørende Udvidelse af Adgangen til at gribe ind over for Priserne. Hvis nemlig Staten skal gribe ind, hvor et Varesalg finder Sted med en meget ringe Avance eller helt uden Avance, maa Staten jo samtidig sikre sig, at de eventuelt højere Avancer, der skal dække Tabet paa de Varer, der sælges uden Avance, ofte forsvinder, naar den lave Avance bliver ændret ved Statens Indgriben, og det vil i Virkeligheden sige, at Staten gennem en saadan Foranstaltning bliver tvunget ind paa en Række andre, hvilket vil kunne faa uoverskuelige Konsekvenser. Jeg er, som sagt, noget forbavset over, at dette Ønske kommer fra Handelens egne Organisationer, der jo ofte beklager sig over, at Staten griber ind paa alt for mange Omraader.

Jeg skal ikke i denne Omgang komme ind paa de af Mindretallene stillede Ændringsforslag, men jeg finder, der er Grund til en Paatale af nogle Bemærkninger i Betænkningen af Partiet Venstre, fordi de gaar ud over, hvad selv et Parti, der efterhaanden er blevet fjernet, og fjernet langt fra den Tid, da man følte Ansvar over for Lovgivningen, burde kunne tillade sig. Jeg vil anmode den højtærede Formand om Tilladelse til et kort Citat. Partiet Venstre skriver i Betænkningen:

„Naar der i den sidste Tid er blevet særlig Brug for denne Lovgivning, mener Mindretallet, at det er paa Grund af den Valutalovgivning, som Regeringen har gennemført. Aarsagen til, at der finder Varefordyrelse Sted, er jo den, at Administrationen af denne Lovgivning hindrer Varerne i at komme ind i Landet og derved udelukker al udenlandsk Konkurrence. Den Vareknaphed, som Valutaloven skaber, giver de hjemlige Virksomheder Mulighed for at tage for Varerne, hvad de vil, man lægger dem jo lige i Hænderne gennem en saadan Lovgivning, at de skal fordyre Varerne og derved Leveomkostningerne for det forbrugende Publikum.“

Jeg synes jo nok, at det er en stærk Mundfuld saa sent paa Samlingen, og jeg vil gerne have Lov til at slaa fast, at det, der skaber Vareknapheden, ikke er Valutaloven. Det er en Kendsgerning, at vi har mindre Salgsmuligheder end tidligere for de Varer, vi skal eksportere, og at Priserne er betydeligt ringere, end de har været forhen; og naar dertil kommer, at de Varer, vi skal købe, i stor Udstrækning er steget i Pris, alt sammen noget, som Valutaloven ikke har Skygge af Indflydelse paa, ja, saa maa vi, hvis vi ikke skal ud paa det internationale Laanemarked, hvad der jo ikke